

Wprowadzenie do umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią

Współpraca regulacyjna i środki pozataryfowe

Na czym polega współpraca regulacyjna?

Współpraca regulacyjna oznacza, że organy regulacyjne z dwóch różnych państw lub regionów wspólnie:

- dzielą się doświadczeniami i informacjami,
- określają dziedziny wspólnego zainteresowania w celu podjęcia wspólnych prac w tym zakresie,
- ściślej współpracują przy opracowywaniu standardów międzynarodowych,
- omawiają sposoby rozwiązywania problemów pojawiających się tam, gdzie regulacje obu stron różnią się lub są wzajemnie niezgodne.

Czym są środki pozataryfowe?

Środki pozataryfowe, w tym bariery regulacyjne, są przeszkodami innymi niż taryfy celne, które to przeszkody utrudniają działalność przedsiębiorstwom eksportującym do innych krajów. Obejmują one:

- odmienne lub niepotrzebnie skomplikowane standardy techniczne,
- procedury wydawania pozwoleń dla produktów,
- kontrole potwierdzające ich zgodność z przepisami.

Dlaczego umowa o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią obejmuje współpracę regulacyjną i środki pozataryfowe?

Środki pozataryfowe mogą być czasem celowymi przeszkodami w imporcie. Jednak przeważnie są one zgodnymi z prawem

środkami wprowadzonymi przez rząd. Pytanie brzmi – czy można je uprościć albo czy można zharmonizować różne podejścia.

W niektórych przypadkach UE i Japonia mają różne podejścia do regulacji dotyczących towarów i usług.

Zanim UE rozpoczęła negocjowanie umowy z Japonią, przeprowadziła konsultacje społeczne. Większość respondentów – w szczególności w sektorze żywności, motoryzacyjnym, farmaceutycznym i wyrobów medycznych – podkreślało, że obecne bariery regulacyjne wprowadzone przez Japonię ograniczają ich możliwości rynkowe.

Rozbieżne standardy i wymogi techniczne, a także pozostałe kwestie regulacyjne i administracyjne występujące na granicach i poza nimi, również ograniczają wymianę handlową. Różnice te generują koszty dla przedsiębiorstw po obu stronach, które muszą przestrzegać różnych przepisów, a także dla organów publicznych, które muszą je egzekwować.

Respondenci informowali również, że władze w Japonii często interpretowały przepisy w nieprzewidywalny sposób, co stwarzało dodatkową niepewność.

Co UE zamierza osiągnąć poprzez umowę UE-Japonia?

Japonia zgodziła się:

- przeanalizować wykaz środków pozataryfowych, które utrudniają eksport firmom z UE,
- znaleźć sposoby na ich uproszczenie oraz
- przyjąć więcej standardów międzynarodowych, zwłaszcza tych samych, które stosuje również UE.

UE zaproponowała również utworzenie wraz z Japonią wspólnego komitetu ds. współpracy regulacyjnej.

Nie jest to niezależny podmiot, a jedynie forum, na którym UE i Japonia będą wymieniać poglądy na temat tego, jak sprawić, by przepisy były:

- bardziej skuteczne,
- prostsze,
- tańsze w stosowaniu dla przedsiębiorstw i tańsze w egzekwowaniu dla organów regulacyjnych.

1. Rozwiązywanie problemów związanych ze środkami pozataryfowymi

UE przedstawiła Japonii dwa wykazy środków pozataryfowych, a Japonia odniosła się do bardzo dużej części z nich. Okazało się, że niektóre problemy, które podniosła UE, zostały już w międzyczasie rozwiązane.

Z pierwszego wykazu Japonia wdrożyła rozwiązania regulacyjne w odniesieniu do 75 % przedstawionych problemów. W przekroju wszystkich sektorów ogólny wskaźnik rozwiązania wymienionych problemów przez obie strony jest bliski 50 %, w tym

przeważająca większość zagadnień dotyczy samochodów, produktów leczniczych i wyrobów medycznych.

2. Zmiany w kierunku standardów międzynarodowych

Rozmowy organów regulacyjnych na temat wykazów środków pozataryfowych również doprowadziły do zmiany polityki w Japonii w kierunku szerszego stosowania standardów międzynarodowych, w szczególności tych stosowanych również przez UE.

Samochody

Standardy UE w odniesieniu do samochodów i części samochodowych oraz innych pojazdów są bardzo ściśle oparte na standardach międzynarodowych określonych przez jeden z organów ONZ (EKG ONZ). Japonia również jest jego członkiem, jednak dotychczas często stosowała te standardy tylko częściowo.

Teraz Japonia zgodziła się w całości dostosować swoje standardy do standardów EKG ONZ, tak jak uczyniła to UE.

Wprowadzone zostaną skuteczne procedury gwarantujące, że Japonia przestrzega tych zobowiązań.

Produkty lecznicze

Japonia zgodziła się:

- zwracać się do Międzynarodowej konferencji ds. harmonizacji wymagań technicznych dla rejestracji produktów leczniczych stosowanych u ludzi (ICH) jako do organu określającego standardy międzynarodowe oraz
- stosować wytyczne ICH jako podstawę swojego prawodawstwa.

UE a Japonią

Tekstylia

Jeśli chodzi o etykiety, Japonia zreformowała swój system i dostosowała go do standardu ISO stosowanego przez przemysł UE. Kwestia ta była od dawna zgłaszana przez stronę UE.

Inne kwestie

Japonia przechodzi na te same standardy międzynarodowe, które stosuje UE, w odniesieniu do szeregu innych sektorów.

Przyszłość

Umowa UE-Japonia musi również zagwarantować, by w przyszłości nie dochodziło do niepotrzebnych rozbieżności między przepisami.

Jednym ze sposobów rozwiązania tego problemu jest zapewnienie systematycznej współpracy organów regulacyjnych obu stron – wymiany poglądów i doświadczeń oraz określania dziedzin, które mogą stać się przedmiotem współpracy w przyszłości.

Różne warianty regulacyjne są zawsze możliwe, nie powinny one jednak powstawać jedynie z powodu braku dialogu.

Ponadto organy regulacyjne UE i Japonii stoją przed takimi samymi wyzwaniami, a dialog i współpraca stwarza obu stronom możliwości skuteczniejszych uregulowań prawnych.

3. Ustanowienie wspólnego organu regulacyjnego

Umowa obejmuje odrębny rozdział poświęcony dobrym praktykom regulacyjnym i

współpracy regulacyjnej. UE proponuje w nim ustanowienie komitetu ds. współpracy regulacyjnej, w którego skład wejdą przedstawiciele rządów i organów regulacyjnych obu stron.

Komitet ten:

- umożliwi organom regulacyjnym wymianę dobrych praktyk regulacyjnych, doświadczeń i informacji,
- pomoże ustalić dziedziny, w których organy regulacyjne mogłyby podjąć współpracę,
- rozszerzy współpracę w dziedzinie standardów międzynarodowych.

Komitet ten nie będzie:

- mieć uprawnień do zmiany istniejących uregulowań prawnych,
- opracowywać nowego prawodawstwa,
- mieć jakichkolwiek uprawnień decyzyjnych,
- ograniczać uprawnień decyzyjnych organów regulacyjnych w państwach członkowskich UE ani na szczeblu UE.

Współpraca regulacyjna pozostanie całkowicie dobrowolna. Nie będzie to miało wpływu na prawo UE i Japonii do określenia lub uregulowania własnego poziomu ochrony służącego realizacji celów własnej polityki publicznej. Rozdział ten nie ma ponadto zastosowania do organów regulacyjnych w państwach członkowskich UE, ani do przyjmowanych przez nie środków, praktyk lub podejść.